M 8466

ANUL XXIV. — No. 1. 8 pagini 20 LEI C. Sâmbătă 1 Ianuarie 1944

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Ing. Anghel Saligny No. 2 Bucureşti | Telefoane: Direcţia . . . 6.13.65, Secretariat . . 5.91.86, Administraţia . . 3.26.60, Provincia . . 5.91.86 | Prim Redactor N. Papagheorghe | ABONAMENTE 1 an . . . . Lei 2000, 6 luni . . . „ 1100, Autorităţi, Instituţii, cluburi: 4000 lei | Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR, Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/933, Administrator Delegat: Al. Iliescu

1 Ianuarie 1944

Manifest sportiv

Când popăşueşti, la sfârşit de an, după o succesiune de eforturi, de biruinţi şi de înfrângeri, e bine să faci un bilanţ, dar acest bilanţ noi nu-l vrem de performanţe şi de cifre şi mai degrabă un examen de conştiinţe.

Să ne revizuim convingerile—şi dacă găsim în ele o confuzie s'o înlăturăm, dacă găsim o credinţă să-i dăm impulsuri noui, s'o facem să ardă ca o flacăre. Acolo unde nu se trăeşte cu mistică, acolo unde se lasă totul pe seama cerebralităţii uscate, a adesiunii calme, a „obiectivităţii" caduce, se merge la uciderea entuziasmului se merge la perfectul deces... Noi am priceput întotdeauna dece oamenii din arenă sau depe stadion se agită, strigă, cred şi pârtinesc, şi ne-am dat seama că atâta vreme cât va trăi în tumult, sportul va cuceri avantagiile notorietăţii. Şi oficialul, şi conducătorul de club, şi suporterul, şi gazetarul, care este conducător şi purtător de torţe, cu toţii trebue să trăiască la aceiaş tensiune înaltă pentruca adevărurile pe care le difuzează şi le apără să aibă puterea biruitoare în masse. Acuma când presa românească a reuşit să se dispenseez de atâtea tristeţi şi de atâtea păcate, când la mesele redacţionale se aşează deobiceiu valori afirmate sau tineri de talent care frământă sub pana lor agiată probleme şi credinţi frumoase ca un cântec de adolescentă, când lipsa de pregătire a fostilor profesionişti gimnaziali a rămas o simplă amintire din cele mai puţin agreabile şi când ultimele profiluri feniciene au fost retrase, ca niste monede false, depe piaţă, pentru a fi puse în circulaţie numai în unele cartiere mai pitoreşti ale Capitalei, când în sfârşit toate aceste lucruri au putut fi realizate pentru a se pregăti un climat ideal sporului românesc, nimic nu ne mai poate lipsi ca să ne angrenăm pe noua linie de viaţă impusă de destinul spartan al mişcării sportive care vrea să crească în veac.

Nimic nu se poate face fără credinţă şi fără febră într'o viaţă nouă care se naşte din vâltoare şi din combativitate.

De când s'a ridicat la rang de pedagogie naţională care pregăteşte contingente de soldaţi ai vieţii şi ai câmpului de luptă, fie armată, fie etică, sportul trebue să fie nu antrenamentul câtorva sute sau mii de oameni pe mai multe stadioane sau arene de football, el trebue să fie efortul colectiv al neamului, trebue să fie antrenarea neamului spre marea performanţă de a deveni mai capabil, mai drept şi mai viteaz...

Spre aceste înalte teluri se merge acum, acestea sunt seducătoarele obiective pe care le vizează tineretul sportiv, lumea sportivă, ca să se poată spune, ca să putem spune cu toţii, că mandantul care ni s'a dat a fost împlinit, că an crezut în misiunea noastră sportivă şi că n'am trădat-o.

Oficiali, conducători, suporteri, sportivi, gazetari, cu toţii trebue să ne revizuim la capăt de efort vechi şi în prag de sforţare nouă, întreg capitalul nostru de credinţă şi de entuziasm, să ne pregătim floretele oneste ale convingerilor, să lăsăm liberă larga generozitate şi să deschidm inima ca să poată cuprinde în dânsa toate frumuseţile luptei ce trebue dusă.

Aşa să intrăm în noul an, rectificaţi şi puri, întăriţi şi loiali, vioi şi ireductibili, pe linia certitudinilor noastre că servind sportul suntem colaboratorii zilnici ai istoriei.

ANASTASE IFTIMIE

NOUL CAMPION

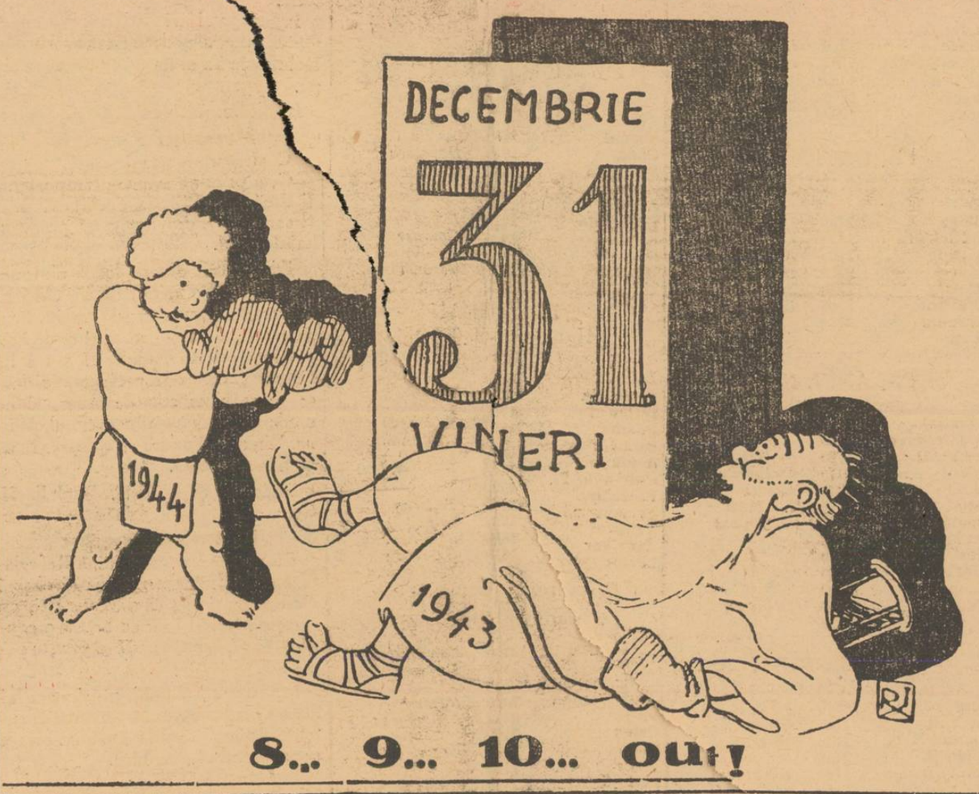

Debuturi în echipa naţională
destul de curioase şi bizare pentru a fi uitate

Debutul în echipa naţională.

Iată un eveniment unic pentru jucătorii de football. Şi rămas adânc săpat în memoria lor. Un eveniment înaintea căruia au tremurat şi jucătorii, dar şi conducătorii federaţiei care au recurs la această soluţie. Un eveniment de care sunt legate cele mai vii amintiri, plăcute sau neplăcute. Pentrucă împrejurările în care s'a produs au fost favorabile sau nu.

Şi nu lipsesc debuturile curioase sau ciudate.

Nu-i vorba de faptul că în primul lor joc în echipa naţională, Petea Vâlcov — mult regretatul Petea —, Gică Popescu şi Bogdan au făcut un joc slab, deşi înainte şi după partida internaţională au jucat excepţional de bine. Şi nici de debuturile la 23 de ani sau la 34.

PRIMUL JOC CONTRA PRIMILOR DIN LUME

Ci de acele care au fost şi rămân stranii.

Ca debutul lui Reuter, actualul jucător severinean.

Pe atunci juca la CAMT şi, deşi un element de clasă, nu fusese selecţionat niciodată în echipa naţională.

Până la matchul cu Anglia şi în urma campaniei de presă.

A debutat ca internaţional contra Angliei. Un debut cum nu găseşte egal pe continent, cu atât de mult cu cât a fost cel mai bun jucător român şi unul din cei mai buni jucători de pe teren. Şi clubul lui nici nu juca în Divizia B. A fost — pentru Reuter — partida care l-a consacrat şi de care timişoreanul îşi aduce aminte cu plăcere.

CAND EŞTI PREA AVANTAT

Aşa cum nu poate Sfera, al cărui debut este legat de amintirea unei agresiuni.

Se juca la Lemberg, matchul Polonia — România (3:3). Sucitulescu — căzut în cursul războiului contra bolşevismului — era titular. Dar s'a intoxicat şi a trebuit să fie înlocuit cu Sfera. Care a jucat cu atât avânt, încât la un moment dat a... scos de pe teren pe Deheleanu. Nu numai atât. Arbitrul jocului, probabil impresionat de „intrarea" prea tare a lui Sfera, a fluerat foult... contra României..

Debutul de maniera aceasta nu l-a împiedicat însă, pe Sfera să devină unul din cei mai buni fundaşi ai echipei naţionale.

UNDE DUC CALITAŢILE PUGILISTICE.

Apropos de Sucitulescu.

A debutat în prima echipă naţională în Balcaniada de pomină dela Atena, când ne-am clasat a treia.

Juca alături de Sfera şi l-a scos de pe teren pe Creţeanu, care juca portar. La un moment dat, Sucitulescu şi sări la o minge înaltă. Sucitulescu a respins cu capul, însă Creţeanu — care nu prea avea încredere în intervenţia fundaşului coleg şi care avea şi anumite aplicaţii pugilistice, a sărit şi el ca să boxeze mingea. Sau pe Lozanoff. A nimerit însă, cu pumnul în faţa lui Sucitulescu. Destul de tare pentruca fundaşul român să afle după match că Creţeanu şi-a rupt mâna în obrazul lui şi că selecţionerul unic a lansat un mesaj prin radio lui Zombory, căci Burdan nu mai rezistă după trei accidente de portari.

UNUL CARE A PLANS

Dealtfel, şi Burdan a avut un asemenea debut bizar. Tot la Athena şi tot contra Bulgariei. In cursul căruia a plâns de emoţie şi teamă.

Şi pe bună dreptate. Bulgarii jucaseră cu Jugoslavia în matchul precedent şi arătaseră o deosebită predilecţie pentru scoaterea portarilor din joc. Cei doi goal-keeperi jugoslavi fuseseră scoşi cu targa de pe teren şi erau doi jucători extrem de vonici.

(Continuare în pag. VII-a)

(Continuare în pag. III-a)

Numărul viitor al ziarului nostru apare Luni 3 Ianuarie 1944

Bilanţul anului 1943

Footballul românesc în al treilea an de război

Redresare technică, victorie categorică a tineretului, activitate regulată şi normală în toate categoriile şi două epoci inegale ca durate, dar diferite ca aspect şi preocupări

La sfârşitul unui alt an sportiv de război, 1943 — ale cărui ultime zile le trăim — se cuvine un scurt bilanţ, o succintă arătare a tuturor celor care l-au caracterizat.

* * *

Pentru football, anul 1943 a fost ca şi cel precedent. Aceeaşi perioadă de tranziţie pe care au impus-o timpurile actuale, aceleaşi dificultăţi, aceleaşi nevoi care s'au făcut resimţite din ce în ce mai mult.

Nu-i vina nimănui, desigur, a fost o situaţie care n'o putea evita nimeni. Sunt momente care se succed în mod fatal şi cărora nu li se poate opune vreo opoziţie. Totul este să aştepţi trecerea crizei şi apoi să ştii să alegi clipa pentru refacere.

In footballul nostru, o asemenea criză a început cam de mult, dar conducerile federaţiei au ştiut să ia măsurile necesare pentru a opri — pe de o parte — accentuarea crizei, iar pe de alta pentru a redresa acest sport.

Şi se poate spune că încet-încet, footballul a apucat drumul redesării fapt la care au contribuit în mod nelimitat toate grupările noastre fruntaşe.

Incât, din punct de vedere technic, astăzi footballul prezintă simptomele unei refaceri. Calitativ, jocul s'a îmbunătăţit, iar echipele de bază au atins un nivel care ne permite să sperăm într'un progres cert.

Opera de redresare iniţiată de fosta conducere a federaţiei, la care au aderat şi au conlucrat toate grupările şi pe care o continuă actuala conducere, este pe punctul de a-şi atinge scopul. Totul este ca să se ia măsurile absolut necesare, cele care pot avea o aplicare practică imediată şi nu cele absolut teoretice, a cărir valoare rămâne doar pe hârtie.

Din acest punct de vedere însă, avem satisfacţia de a sublinia că până acum nu am avut ocazia de a înregistra asemenea măsuri şi, din contră, putem spera într'o acţiune de mai mari proporţii pentru însănătoşirea sportului rege.

UN SUCCES CATEGORIC

Dacă din punct de vedere technic nu se poate vorbi încă de un rezultat net, pentrucă acţiunea de redresare este în curs, în schimb se poate afirma că footballul nostru a repurtat tocmai în timp de războiu sau tocmai din cauza stării de războiu, un succes categoric.

Este vorba de un alt aspect technic de mare importanţă pentru football : elementul tânăr.

Intr'adevăr, — cu excepţia acelor puţine grupări care aveau în tradiţie politica promovării tineretului, — în acest an victoria elementului tânăr a fost de o manieră categorică. Toate grupările au ajuns la convingerea pe care footballul şi noi o doream arătând-o : cultivarea tineretului, ridicarea şi promovarea lui.

In acest an, în fiecare echipă, fie de categorie inferioară, fie — în special — de categorie superioară, au apărut câte doi-trei jucători tineri, indiferent dacă aceştia erau creaţii proprii, din pepiniera lor, fie că proveneau din cadre districtuale.

Şi în alţi ani titularii nu mai corespundeau, dar grupările — suferinde de cunoscutul cult al vedetelor — recurgeau pentrucă era mai comod, la achiziţionarea jucătorilor gata formaţi, din alte grupări. In felul acesta, producţia — ca să utilizăm acest termen economic — era foarte redusă şi nu se datora decât foarte puţinelor cluburi. Acum însă, fiecare grupare are grija permanentă de a forma cadre cât mai mari de elemente capabile pentru reîmprospătarea primei echipe, atunci când un titular nu mai corespunde necesităţilor de echipă sau când devine indisponibil.

Exmplul dat de puţinele excepţii : Unirea Tricolor, Victoria-Cluj, Sp. Studenţesc a fost luat în seamă în acest an de grupări recunoscute, ca adepte convinse al cultului vedetelor şi al achiziţiilor de mare răsunet.

Este marea victorie a anului 1943, pe care o înregistrăm aici cu mare satisfacţie.

—P. GAŢU —

SOŢII RURAC
AU CUCERIT PROBA — DE DUBLU MIXT — LA BARCELONA?...

Pe calea radiofonică am aflat ieri seară că soţii Rurac au ajuns în finala probei de dublu mixt în turneul internaţional de tennis dela Barcelona şi că au câştigat şi finala.

Cum nu am avut posibilitatea să controlăm, mai bine zis, să primim confirmarea acestei informaţii culese la postul de radio Praga, o dăm sub rezervă.

„Gazeta Sporturilor" urează cetitorilor săi un An Nou fericit

Matchul de hockey România-Slovacia
se dispută la Bratislava la 22 Ianuarie
— A doua zi se va disputa Bucureşti-Bratislava —

IN CURSUL ZILEI DE IERI LA FEDERAŢIA DE SPECIALITATE A SOSIT O NOUA ADRESA DIN PARTEA FORULUI SPORTIV SLOVAC, REFERITOARE LA MATCHUL DE HOCKEY PE GHIAŢA ROMANIA — SLOVACIA.

FORUL CORESPONDENT SLOVAC, FACE CUNOSCUT, PRIN ACEASTA ADRESA, CA A HOTARÂT DATA CERTA A INTALNIRII DINTRE REPREZENTATIVELE NAŢIONALE ALE ROMANIEI ŞI SLOVACIEI.

PAUL ANASTASIU
căpitanul echipei naţionale de hockey

ACEST MATCH, SE VA DISPUTA IN ZIUA DE 22 IANUARIE LA BRATISLAVA IAR A DOUA ZI — 23 — REPREZENTATIVA BUCUREŞTI URMEAZA SA INTALNEASCA SELECŢIONATA ORAŞULUI.

SUNTEM INFORMAŢI CA LA ACELEAŞI DATE, CONCOMITENT CU ACESTE INTALNIRI VOR AVEA LOC PE ACELAŞ PATINOAR ŞI MARI MANIFESTAŢIUNI INTERNAŢIONALE DE PATINAJ ARTISTIC.

Mermoz, Byrd, Guynemer...
de Gaby Michailescu

Cât au greşit aceia care, pe timpuri, socoteau sportul o inutilă descreerată frigotelă a vieţii, ar fi prea lung de spus! In ce chip injust şi pornit au retezat sborul avântat în aer liber, sub soare, al tineretului deslănţuit; câte nenumărate pericole au născocit pe marginea domeniului robust, cu natura în inimi; ce asprime în măsurile luate împotriva infractorilor; ca până la urmă totul să fie legiferat, să capete deslegare oficială, după exemplul ţărilor cu un mai însemnat trecut în lume. Că domnii aceia miopi, mirosind a naftalină şi logaritmi, prânzind cu ascuţita teroare a lui Vlad Ţepeş şi neconcepând să aibă deasupra somnului, la căpătâi, decât barda lui Mihai Viteazul sau formulele de acizi şi baze, au contribuit la rahitismul generaţiilor, este neîndoios. Fără măcar să poată smulge dela înfricoşaţii discipoli, mai mult decât o învăţătură papagalicească, ca prin farmec luată de vântul hai-hui al zilelor de vacanţă şi amestecată în pulberea soarelui de vară...

In întrecerile sportive, căpătânile de după lunete, nu vedeau decât sbenguială. Mergeau până acolo în a socoti însuşirile atletice ale şcolarilor, drept nefaste condamnabile defecte. Pe ei nu-i frapa superba frumuseţe a unui salt, nici nu-i emoţiona armonia vijelioasă a unei alergări pe pistă, nici nu le înălţa sufletul, făcându-i să aprecieze deosebit, efortul fierbinte al unei victorii greu smulse.

Acidul sulfuric, triunghiul isoscel şi compoziţia scoarţei de subt tălpile de gumilastic, se lipiseră una cu viaţa lor, ca să vadă mai departe, în întrecerile depe maidan sau hipodrom, fărâma de spectaculos, de armonioasă dăruire naturii, care alcătueşte dela începutul vremurilor, binecuvântatul spectacol sportiv, asemănător celui artistic.

Nu-i vorba, că pe vremuri, şi acesta din urmă era de ruşine. Dar, timpul a gonit peste oameni şi prejudecăţi, făcându-i şi pe unii şi pe celelalte, ferfeniţă... Spectacolul sportiv n'a mai fost considerat o simplă poarcă, ci principiu de educaţie pentru vigurozitatea popoarelor. Tipicarii, deşi îndârjiţi să menţină viaţa în corcoleala flanelei de lână ce o purtau pe piele, au trebuit să se supună noului val de viaţă sprintară, asistând exasperaţi la tot felul de „drăcovenii", culminând cu acelea unde fetişcane, sumar îmbrăcate, îşi arătau, la tennis, până sus, pulpele elastice, ori, la concursurile de înnot, sânii şi umerii spălaţi de şuvoiul tăiat de-acurmezişul.

Mai târziu, surpriza le-a fost cu atât mai mare, aflând că în ăst domeniu repudiat de ei, există solidaritate, curaj, devotament. Ca să rămână cu degetul în gură, în faţa minunelor legendare, dantelate cu azur, ale lui Mermoz: aflând de reuşita supraomenească, dintre ape şi cer, a lui Alain Gerbault; de îndrăzneala încărcată de ierni seculare a lui Byrd; de floarea de oţel a vieţii fragede a lui Guynemer, înfiptă nu ştiu unde în inima necuprinsului...

Şi astea sunt numai câteva, din marile adevăruri sportive, care, ridicând eforţul fizic la înălţimea spiritului, se integrează în tâlcul etern al progreselor omenirii.

89548